

Politechnika Rzeszowska Wydział Elektrotechniki i Informatyki

LUDO: Documentation

Wykonał:

Maciej Nabożny 173678

Player.cpp

Metody:

- void Player::MovePiece(int player, int pawn, int steps, sf::RectangleShape board[15][15], sf::CircleShape circle[4][4]): odpowiada za przemieszczanie pionka gracza na podstawie wyniku rzutu kostką. Sprawdza wartość wyrzuconą kostką i wykonuje odpowiednie akcje, takie jak umieszczenie pionka na planszy lub wykonanie określonych warunków, jeśli pionek jest już w grze.
- bool Player::IsPawnInPlay(int player, int pawn, sf::CircleShape circle[4][4]): sprawdza, czy pionek określonego gracza jest już w grze na planszy, uniemożliwiając ponowne wprowadzenie go, jeśli już się na niej znajduje.
- bool Player::Conditions(int player, int pawn, int steps, sf::CircleShape circle[4][4]):
 sprawdza różne warunki przed zezwoleniem na ruch pionka.
 Uwzględnia bieżącą pozycję pionka, wartość wyrzuconą kostką i zapewnia, że ruch pionka przestrzega zasad gry.
- bool Player::SixesLimit(): śledzi liczbę kolejnych rzutów kostką, które wyniosły sześć punktów, zwracając true, jeśli gracz wyrzucił trzy sześćki z rzędu, co ma specjalne znaczenie w grze.
- bool Player::Checkmate(int player, int x, int y, sf::CircleShape circle[4][4]): sprawdza, czy ruch pionka gracza prowadzi do złapania pionka przeciwnika. Jeśli tak, resetuje złapany pionek do jego pozycji początkowej.

- Metody: void Player::getRedCords(),
 void Player::getGreenCords(),
 void Player::getYellowCords(),
 void Player::getBlueCords(): inicjalizują początkowe
 współrzędne pionków dla każdego koloru (Czerwony, Zielony,
 Żółty, Niebieski) na planszy.
- bool Player::IfCheckmate(int player, int x, int y, sf::CircleShape circle[4][4]): jest podobna do metody Checkmate, ale jest zaprojektowana do niezależnego sprawdzania warunków złapania pionka, pozwalając na bardziej elastyczne sprawdzanie warunków łapania.
- Metody void Player::SetSixes(int steps) i int Player::GetSixes() const: zajmują się zarządzaniem licznikiem kolejnych sześciosekund gracza. SetSixes ustawia licznik, a GetSixes pobiera jego aktualną wartość.

Pola składowe klasy:

• int sixes: Pole to służy do śledzenia, ile razy gracz wyrzucił sześć oczek kostką podczas swojej tury. Jest wykorzystywane w metodzie SixesLimit, gdzie kontroluje się, czy gracz wyrzucił trzy sześćki z rzędu. W przypadku osiągnięcia tego warunku, może być podjęta odpowiednia akcja, zgodnie z zasadami gry, co zostało opisane w kodzie, którego fragment został dostarczony wcześniej.

Board.cpp

Metody:

- void Board::InitializeBoard(sf::RectangleShape board[15][15], sf::CircleShape circle[4][4]): inicjalizuje planszę gry, ustawiając kształty (koła) dla pionków graczy na odpowiednich pozycjach. W pętlach iterujących po graczach i pionkach ustawia właściwości graficzne, takie jak promień, grubość obramowania i kolor wypełnienia dla każdego pionka. Następnie definiuje konkretne pozycje startowe dla pionków graczy na planszy.
- void Board::SetSpawnPosition(int player,int pawn, sf::CircleShape circle[4][4]): ustawia pozycję startową dla określonego pionka gracza na planszy. Wykorzystuje indeksy gracza i pionka, aby pobrać odpowiednie współrzędne z wcześniej zdefiniowanej tablicy spawnPositions, a następnie przesuwa pionek na tę pozycję.
- Cords Board::GetRespawnPoint(int player, int pawn): zwraca współrzędne punktu respawnu dla określonego gracza i pionka, korzystając z tablicy spawnPositions.
- bool Board::isPawnMovable(int player, int pawn, int steps, Cords px[61], sf::CircleShape circle[4][4]): sprawdza, czy pionek gracza może być przesunięty o określoną liczbę kroków. Pobiera aktualną pozycję pionka oraz pozycję punktu respawnu. Następnie iteruje przez tablicę px reprezentującą pola na planszy i sprawdza, czy pionek znajduje się na danym polu. W zależności od liczby kroków i warunków gry decyduje, czy ruch jest możliwy.

Pola składowe:

 Cords spawnPositions[4][4]: to dwuwymiarowa tablica obiektów typu Cords, reprezentująca początkowe pozycje respawnu dla pionków graczy. Każdy gracz (indeks od 0 do 3) posiada cztery pionki (indeks od 0 do 3), a dla każdego pionka przechowywane są współrzędne jego początkowej pozycji.

Dice.cpp

Metody:

• int Dice::Roll(): jest odpowiedzialna za losowanie liczby całkowitej z zakresu od 1 do 6, symulując tym samym rzut kostką. Wewnątrz metody używana jest funkcja rand() z biblioteki <cstdlib>, która generuje pseudolosową liczbę całkowitą. Następnie, wynik losowania jest przeskalowany modulo 6, aby uzyskać liczbę z zakresu 0-5, a na koniec dodawana jest jedynka, aby liczby wynosiły od 1 do 6, zgodnie z kostką do gry.

Metoda zwraca uzyskaną liczbę, która reprezentuje wynik rzutu kostką.

Game.cpp

Metody:

• int Game::Init(): stanowi kluczowy fragment kodu odpowiedzialny za inicjalizację i zarządzanie procesem rozgrywki w grze LUDO. W pierwszej kolejności, tworzy obiekt sf::RenderWindow, reprezentujący główne okno gry, o zdefiniowanych parametrach szerokości i wysokości. Następnie generuje planszę (board), pionki (circle), oraz obiekt klasy Dice do obsługi losowania liczb. Po zainicjowaniu elementów graficznych i logiki gry, metoda przechodzi do obsługi głównej pętli gry (while (window.isOpen())). Wewnątrz tej pętli, reaguje na zdarzenia klawiszowe, takie jak naciśnięcie przycisku ESC, umożliwiając gracza zamknięcie gry. Obsługuje także przyciski klawiatury, takie jak R (restart gry) czy Enter (potwierdzenie ruchu gracza).

Dodatkowo, metoda prezentuje interfejs graficzny, uwzględniając ekran powitalny oraz aktualny stan rozgrywki. W trakcie gry, wyświetla informacje dotyczące wyniku, wartości wyrzuconej kostki, dostępnych ruchów dla danego gracza, czy informacje o ograniczeniach ruchu (np. limit sześciokrotnego rzutu "6" z rzędu). Dynamicznie reaguje na akcje graczy, takie jak wybór pionka do ruchu, przewijanie gracza, a także zamykanie gry.

Metoda Init jest centralnym punktem obsługi interakcji z graczem i aktualizacji stanu gry, tworząc płynny i responsywny przebieg rozgrywki w grze LUDO.

main.cpp

Plik main.cpp zawiera kod źródłowy programu, zaczynając od inkluzji nagłówków, takich jak Dice.h, Game.h, Player.h, a także standardowych nagłówków jak iostream, ctime, cstdlib, i windows.h. Główna funkcja programu, WinMain, tworzy obiekt klasy Game, a następnie wywołuje na nim metodę Init, co stanowi punkt wejścia do logiki gry w LUDO.